

Опростила сам ту увреду

Уврете су речи које понекад могу да нас повреде, али и науче нечему важном о себи. Опроштај је у томе помагао како бисмо се ослободили од негативних осећања и наставили даље. Сећам се једног дана када је друг из одељења рекао шалу везану за моје високо чело. Рекао је: „Чело као писта за авионе.“ У том тренутку осетила сам се повређено, али сам га игнорисала. Иако је то била само једна реченица, осећала сам се као да ми је срце било сломљено. Почела сам да размишљам о себи, о томе како изгледам и како ме други виде, шта мисле о мени. И док сам размишљала, схватила сам да уврте које ми упућују други заправо не морају да утичу на то како се ја осећам према себи. У том тренутку одлучила сам да нећемо дозволити да се заробим на тој увреди. Осврнула сам се на све што волим на свом телу и схватила да лепота није само физички изглед, већ и какви смо изнутра. Учено да волимо себе и прихватимо своје тело је много важније од тога шта други мисле. Ова увреда ме је подсетила да се сви понекад боримо са несигурностима и да је нормално осећати се лоше, али не и да дозволим да ме то повуче уназад. Опростићу му, јер верујем да није желео да ме повреди. Ипак, научила сам да је важно да се зауздем за себе. Ако ја прихватим себе, онда нико други не може да ми наметне несигурност. Схватила сам да сам више од једне особине, више од свог изгледа, више од туђих речи. Сада знам да сам ја та која одлучује како ће се осећати – а бирам да се осећам добро. Од тог дана трудим се да будем сигурнија у себе и да не дозволим да ми туђе речи наруше самопоуздање. Сви смо ми различити, и управо те разлике нас чине посебнима. На крају, важно је како ми сами гледамо на себе, а не шта други мисле о нама.

Тијана Миленковић 8/2